

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE**(hatodik tanács)****2004. október 14-én****a C-238/03 P. sz. Maja Srl kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾****(Fellebbezés – Közösségi pénzügyi támogatás – Egy mezőgazdasági termelőegység korszerűsítésére nyújtott támogatás visszavonása)**

(2005/C 45/23)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A C-238/03 P. sz. Maja Srl, korábbi nevén: Ca' Pasta Srl, (ügyvédek: P. Piva, R. Mastroianni, G. Arendt) az eljárásban másik félként: az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: C. Cattabriga és L. Visaggio, segítője: A. Dal Ferro, ügyvéd) ügyben, a Bíróság alapokmánya 56. cikkében foglalt, 2003. május 28-án benyújtott fellebbezés tárgyában, a Bíróság (hatodik tanács), tagjai: A. Borg Barthet (előadó), elnök, J. Malenovský és U. Löhmus bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 14-én meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja
- 2) A Bíróság kötelezi a Maja Srl-t a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 213, 2003.9.6.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Svéd Királyság ellen 2004. október 29-én benyújtott kereset

(C-459/04. sz. ügy)

(2005/C 45/24)

(Az eljárás nyelve: svéd)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: H. Kreppel és J. Enegren, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. október 29-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Svéd Királyság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) Állapítsa meg, hogy a Svéd Királyság nem teljesítette a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló 1989. június 12-i 89/391/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 7.

cikkének (8) bekezdéséből eredő kötelezettségeit azáltal, hogy nem határozta meg azokat a szükséges képességeket és adottságokat, melyeket azoktól a személyektől várnak el, akiket az egészségre és biztonságra vonatkozó védő- és megelőző szolgáltatások szervezésére jelöltek ki és

- 2) kötelezze a Svéd Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv 7. cikkének (8) bekezdése nem követel meg teljes harmonizációt az egyes tagállamokban a védő- és megelőző szolgáltatásokkal kapcsolatos tevékenységet végző személyektől elvárt szükséges képességek és adottságok meghatározása tekintetében, hanem mérlegelési lehetőséget ad a tagállamoknak annak a tudásszintnek a meghatározására, amely megfelel a rendelkezésnek. Az irányelv megfelelő végrehajtása érdekében a nemzeti jogrendszerekben ezen fogalom meghatározásoknak mindazonáltal bizonyos legalacsonyabb elfogadható szintet kell biztosítaniuk.

A nemzeti jogszabályoknak legalább utalást kell tartalmazniuk olyan objektív eszközökre, melyekkel megállapítható, hogy a kérdéses személy elvégezte a szükséges képzést és ténylegesen a szükséges gyakorlat és tudás birtokában van.

Sem az Arbetsmiljövernet (Munkakörnyezeti Hatóság) által kibocsátott rendelet, sem pedig az iránymutatások nem tartalmaznak az irányelv 7. cikke (8) bekezdésének megfelelő átültetését biztosító, a munkakörülményekre vonatkozó munkát végző személyektől elvárt szükséges képességekre és adottságokra vonatkozó fogalom meghatározást.

⁽¹⁾ HL L 183., 1989.6.29., 1.o.

A Verwaltungsgericht Sigmaringen 2004. szeptember 28-i végzésével Herr Alexander Jehle, Weinhaus Kiderlen kontra Land Baden-Württemberg ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-489/04. sz. ügy)

(2005/C 45/25)

(Az eljárás nyelve: német)

A Verwaltungsgericht Sigmaringen (Németországi Szövetségi Köztársaság) 2004. szeptember 28-i végzésével, amely 2004. november 29-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Herr Alexander Jehle, Weinhaus Kiderlen kontra Land Baden-Württemberg ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Verwaltungsgericht Sigmaringen a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Úgy értelmezendő-e a 2003. január 18-án kiigazított (HL L 013., 39. o.), a 2003. július 7-i, 1176/2003/EK bizottsági rendelettel (HL L 164., 12. o.) módosított, az olívaolajra vonatkozó forgalmazási előírásokról szóló, 2002. június 13-i 1019/2002/EK bizottsági rendelet⁽¹⁾ 1-12. cikke, hogy e rendelkezések a csomagolatlan olívaolaj és csomagolatlan olíva-olajpogácsából készült olaj végső felhasználók részére történő értékesítésére vonatkozó előírásokat is meghatároznak?
- 2) Úgy értelmezendő-e a 2003. január 18-án kiigazított (HL L 013., 39. o.), a 2003. július 7-i, 1176/2003/EK bizottsági rendelettel (HL L 164., 12. o.) módosított, az olívaolajra vonatkozó forgalmazási előírásokról szóló, 2002. június 13-i 1019/2002/EK bizottsági rendelet (HL L 155., 27. o.) 2. cikkének (1) bekezdése, hogy e rendelkezés megtiltja a csomagolatlan olívaolaj és csomagolatlan olíva-olajpogácsából készült olaj végső felhasználók részére történő értékesítését?
- 3) Adott esetben megszorítóan, úgy értelmezendő-e a 2003. január 18-án kiigazított (HL L 013., 39. o.), a 2003. július 7-i, 1176/2003/EK bizottsági rendelettel (HL L 164., 12. o.) módosított, az olívaolajra vonatkozó forgalmazási előírásokról szóló, 2002. június 13-i 1019/2002/EK bizottsági rendelet (HL L 155., 27. o.) 2. cikkének (1) bekezdése, hogy e rendelkezés megtiltja ugyan a csomagolatlan olívaolaj és csomagolatlan olíva-olajpogácsából készült olaj végső felhasználók részére történő értékesítését, ez a tilalom azonban nem vonatkozik a csomagolatlan olívaolaj és csomagolatlan olíva-olajpogácsából készült olaj „Bag in the Box-eljárással” történő értékesítésére?

⁽¹⁾ HL L 155., 27. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen 2004. november 29-én benyújtott kereset

(C-490/04. sz. ügy)

(2005/C 45/26)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Enrico Traversa és Horstpeter Kreppel, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004.

november 29-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság megsértette az EK 49. cikkből eredő kötelezettségét, mert olyan rendelkezéseket bocsátott ki, amelyek szerint
 - a) a külföldi vállalkozások akkor is kötelesek járulékot fizetni a német szabadságpénztárba, ha a munkaadóik székhelye szerinti állam jogszabályai lényegében hasonló védelmet biztosítanak számukra (Arbeitnehmer-Entsendegesetz, a munkavállalók kiküldetéséről szóló törvény 1. § (3) bekezdése);
 - b) a külföldi vállalkozások kötelesek lefordíttatni német nyelvre a munkaszerződést (vagy a munkavállaló lakóhelye szerinti ország jogszabályai által a 91/533/EGK irányelv alapján megkövetelt okiratokat), a bérelszámolást, a munkaidő-kimutatást, a bérkifizetésről készült kimutatásokat valamint minden egyéb olyan okiratot, amit a német hatóságok kérhetnek (Arbeitnehmer-Entsendegesetz 2. §);
 - c) az időszakos munkavállalókat foglalkoztató külföldi vállalkozások kötelesek minden esetben bejelenteni nemcsak azt, ha egy munkavállalót egy németországi munkáltatóhoz kölcsönöznek ki, hanem azt is, ha a kölcsönvevő a munkavállalót építkezésen foglalkoztatja (Arbeitnehmer-Entsendegesetz 3. §, (2) bekezdés).
- 2) kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bizottság álláspontja szerint a kiküldetésről szóló 96/71/EK irányelvet a nemzeti jogba átültető, a munkavállalók kiküldetéséről szóló törvény egyes rendelkezései nincsenek összhangban az irányelv bizonyos rendelkezéseivel.

A nem németországi székhelyű munkaadók német szabadságpénztárba történő járulékfizetési kötelezettségét előíró rendelkezések

A német szabadságpénztárba történő járulékfizetési kötelezettség a Bizottság szerint a szolgáltatásnyújtás EK 49. cikk által biztosított szabadságának jogszerűtlen korlátozását jelenti akkor, ha a kiküldő munkaadó a munkavállalói számára ugyanannyi fizetett szabadnapot biztosít, mint amennyit a kollektív szerződésre vonatkozó németországi szabályok előírnak, és a szabadság idejére járó juttatások vonatkozásában a kiküldött munkavállaló számára a kiküldő állam jogszabályai ugyanolyan vagy hasonló védelmet biztosítanak, mint a németországiak.